

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงาน กสทช. ประวิทย์ ลีสถาพรวงศา (โทร. ๑๒๕๑)

ที่ สทช ๑๐๐๓.๑๐/ ๒๖๗

วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอสงวนความเห็นในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๕.๒.๑๓ ของการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๑๙/๒๕๖๑

เรียน เลขาธิการ กสทช.

ตามที่ได้มีการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๑๙/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ และในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๕.๒.๑๓ เรื่อง ข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมสำหรับบริการเข้าถึงบรอดแบนด์ ของบริษัท ทู อินเทอร์เน็ต คอร์ปอเรชั่น จำกัด ผมได้แจ้งขอสงวนความเห็นแตกต่างจากมติที่ประชุมเสียงข้างมาก ผมจึงขอเปิดเผยความเห็นที่แตกต่างของผม เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๑๙/๒๕๖๑ ในส่วนหมายเหตุของระเบียบวาระที่ ๕.๒.๑๓ ทั้งนี้ เพื่อเป็นไปตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(นายประวิทย์ ลีสถาพรวงศา)
กสทช.

ความเห็น กสทช. ประวิทย์ฯ เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๑๙/๒๕๖๑ ระเบียบวาระที่ ๕.๒.๑๓

“ผมเห็นว่าการจัดทำข้อเสนอการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมดังกล่าวเป็นหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตตามคำสั่ง กสทช. ที่ ๗๖.๐๑/๒๕๕๘ เรื่อง ระบุผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญฯ เพื่อใช้สำหรับเป็นมาตรการกำกับดูแลล่วงหน้า (Ex-ante Regulation) เพื่อป้องกันการใช้อำนาจเหนือตลาดในการจำกัดหรือกีดกันการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพได้ แต่พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อเสนอการใช้โครงข่ายที่เสนอมานี้ยังไม่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเยียวยาปัญหาการแข่งขันที่ขาดประสิทธิภาพในตลาดบริการการเข้าถึงบรอดแบนด์ตามเจตนารมณ์ของคำสั่งดังกล่าวได้ โดยผมมีความเห็นและข้อสังเกตเป็นรายประเด็น ดังนี้

๑. เมื่อพิจารณาจากรายงานวิเคราะห์ความมีประสิทธิภาพของการแข่งขันฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ จะเห็นว่าสำนักงาน กสทช. ใช้วิธีการแบ่งตลาดย่อยตามผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมเป็นของตนเอง มีใช้แบ่งตามพื้นที่ที่มีการให้บริการ ดังนั้น เมื่อกำหนดมาตรการเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตต้องเปิดโครงข่ายให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นเข้าใช้ ย่อมหมายถึงโครงข่ายท้องถิ่น (Local Loop) ทั้งหมดทั่วประเทศที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นเจ้าของอยู่ และหากจุดใดไม่สามารถเปิดให้เข้าใช้ได้ก็ให้ชี้แจงมาด้วยว่ามีข้อจำกัดทางเทคนิคอย่างไร อย่างไรก็ตาม เมื่อตรวจสอบข้อเสนอการใช้โครงข่ายฯ ของผู้รับใบอนุญาต กลับพบว่า พื้นที่การให้บริการที่เสนอมานี้ยังไม่ครบถ้วนทุกจังหวัด

๒. ตามที่ผู้รับใบอนุญาตกำหนดมาตรฐานทางเทคนิคสำหรับการใช้โครงข่ายโทรคมนาคม ว่าเป็นโครงข่ายที่มีมาตรฐานแบบ Gigabit Ethernet ที่สามารถรองรับความจุโครงข่าย (Capacity) ได้ระหว่าง ๑ - ๑๐ Gbps บนสาย Optical Fiber (เอกสารแนบท้ายข้อเสนอหมายเลข ๕) นั้น แต่กลับกำหนดเทคโนโลยีที่เปิดให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นเข้าใช้โครงข่ายด้วยเทคโนโลยี xDSL โดยมีความเร็วในการ Download อยู่ที่ระหว่าง ๑๒๘ Kbps - ๑๐ Mbps เท่านั้น ซึ่งต่ำกว่าความเร็วที่เสนอขายให้กับผู้ใช้บริการปลายทางของผู้รับใบอนุญาตเอง ผมเห็นว่า การกำหนดแพ็คเกจการให้บริการควรต้องอ้างอิงอยู่บนการให้บริการอินเทอร์เน็ตประจำที่ที่ให้บริการจริงและเป็นปัจจุบันของผู้รับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตไม่สามารถนำเอาเทคโนโลยีเก่าที่ล้าสมัยมาเสนอขาย ซึ่งอาจเป็นการกีดกันทำให้ผู้รับใบอนุญาตรายอื่นที่ต้องการขอใช้โครงข่ายไม่สามารถแข่งขันในตลาดเดียวกันกับผู้รับใบอนุญาตได้

๓. ในข้อเสนอของผู้รับใบอนุญาตนี้ได้กำหนดราคาค่าบริการสื่อสารสัญญาณอินเทอร์เน็ตไว้สูงกว่าระดับราคาขายปลีกที่เสนอขายแก่ผู้ใช้ปลายทางของตนเองอย่างมาก ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีที่ใช้งานไม่เกิน ๕,๐๐๐ วงจร บริการประเภท Home Pack ๕ Mbps/๕๑๒ Kbps กำหนดอัตราค่าตอบแทนต่อวงจรไว้สูงถึง ๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน ซึ่งการกำหนดอัตราค่าตอบแทนดังกล่าวมีลักษณะไม่สมเหตุสมผลและไม่สามารถเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์ ในการนี้ ผมจึงเห็นว่า สำนักงาน กสทช. ควรต้องกำหนดอัตราค่าตอบแทนที่เหมาะสมออกมา แต่ในเฉพาะหน้านี้อาจนำเอาวิธีคิดค่าตอบแทนในรูปแบบ Retail Minus โดยอ้างอิงค่าการตลาดที่ร้อยละ ๓๐ ของค่าบริการ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๗ ของประกาศ กทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการให้บริการโครงข่ายสายแบบแยกส่วน พ.ศ. ๒๕๕๓ มากำหนดอัตราค่าตอบแทนดังกล่าวไปพลางก่อนก็ได้

๔. สำนักงาน กสทช. ควรต้องทบทวนการกำหนดผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญและมาตรการเฉพาะในตลาดดังกล่าว เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตที่มีอำนาจเหนือตลาดได้รับการกำกับดูแลอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. อาจใช้แนวทางการกำหนดตลาดเช่นเดียวกับหน่วยงานกำกับดูแลในประเทศอังกฤษ (Ofcom) ซึ่งมีการแบ่งตลาดเข้าถึงบรอดแบนด์เป็นตลาดย่อยตามพื้นที่การให้บริการและจำนวนผู้ให้บริการในพื้นที่ (Geographic Market) พร้อมทั้งมีมาตรการเฉพาะในแต่ละตลาดย่อยที่แตกต่างกัน เพื่อมิให้เกิดการสร้างภาระให้แก่ผู้ให้บริการในพื้นที่ที่มีการแข่งขันอย่างเพียงพอแล้ว โดยจำกัดการกำกับดูแลอย่างเข้มงวดไว้เฉพาะพื้นที่ขาดการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพเท่านั้น”